

Autentiškas vertimas
Vyriausybės kanceliarijos
Administravimo departamentas
2022 09 20

Vyriausybės posėdžių
organizavimo skyrius
Vyriausioji specialistė
V. Butkevičienė

ESTIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,
LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL SUSTIPRINTO BENDRADARBIAVIMO GYNYBOS
SRITYJE

Estijos Respublikos Vyriausybė, Latvijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė, toliau – Šalys,

prisimindamos bendrus interesus, vertybes ir įsipareigojimus;

norėdamos nedelsiant suteikti karinę pagalbą Šalims;

patvirtindamos savo paramą ir pasirengimą vykdyti įsipareigojimus pagal Šiaurės Atlanto sutartį;

atkreipdamos dėmesį į kiekvienos valstybės neatimamos teisės į individualią ar kolektyvinę savigyną nuo ginkluotojo užpuolimo pagal Jungtinių Tautų Chartiją svarbą;

pasiryžusios stiprinti ir perkelti Šalių bendradarbiavimą bei sąveikumą gynybos srityje į naują lygmenį;

dar kartą patvirtindamos savo įsipareigojimą remti Europos Sąjungos bendros saugumo ir gynybos politikos svarbą stiprinant tarptautinį saugumą;

atkreipdamos dėmesį į Santarvės ir bendradarbiavimo sutarties ir su ja susijusios Deklaracijos, 1934 m. rugsėjo 12 d. Ženevoje pasirašytos Lietuvos, Latvijos ir Estijos, kuri buvo neteisėtai nutraukta 1940 m., nuostatas;

vadovaudamosi 1990 m. gegužės 12 d. Taline pasirašyta Deklaracija dėl Lietuvos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Estijos Respublikos santarvės ir bendradarbiavimo, kurioje buvo pakartotas pasirašiusių šalių įsipareigojimas tobulinti tarpusavio ryšių mechanizmą;

atsižvelgdamos į 2011 m. birželio 7 d. Budapešte pasirašytą Estijos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės susitarimą dėl keitimosi įslaptinta informacija ir abipusės jos apsaugos; 2013 m. gegužės 28 d. Vilniuje pasirašytą Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Estijos Respublikos Vyriausybės susitarimą dėl įslaptintos informacijos abipusės apsaugos ir 2014 m. gruodžio 3 d. Vilniuje pasirašytą Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės susitarimą dėl įslaptintos informacijos abipusės apsaugos;

pripažindamos 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytą ir 1953 m. rugpjūčio 23 d. įsigaliojusį Šiaurės Atlanto sutarties Šalių susitarimą dėl jų karinių pajėgų statuso (toliau – NATO SOFA),

susitarė:

1 straipsnis

Taikymo sritis ir tikslas

1. Šio Susitarimo dėl sustiprinto bendradarbiavimo gynybos srityje (toliau – Susitarimas) tikslas yra stiprinti Šalių gebėjimą priešintis jų nacionalinio saugumo grėsmėms ir jas atremti bei teikti viena kitai paramą taikos, krizių ir konfliktų metu.

2. Pagal šio Susitarimo nuostatas vykdomas tvirtesnis bendradarbiavimas apima karinę pagalbą visose gynybos srityse, įskaitant jėgos panaudojimą remiantis nacionalinės ir tarptautinės teisės normomis. Karinė pagalba teikiama Šalių valstybių teritorijose ir reiškia karinių pajėgų, įskaitant civilių komponentą, dislokavimą ir panaudojimą, medžiagų, įrangos tiekimą ir paslaugų teikimą bei nacionalinių pajėgumų panaudojimą, koordinuotai siekiant daryti poveikį Šalių valstybių teritorijose.

2 straipsnis

Karinės pagalbos inicijavimas

1. Jei kuri nors iš Šalių mano, kad jos nacionaliniam saugumui kyla grėsmė, ji gali nusiųsti kitoms Šalims prašymą dėl paramos, nurodydama prašomos karinės pagalbos formą ir mastą.

2. Oficialus karinės pagalbos prašymas pateikiamas:

Estijos Respublikoje:
Gynybos ministerijai;

Latvijos Respublikoje:
Gynybos ministerijai;

Lietuvos Respublikoje:
Krašto apsaugos ministerijai.

3. Karinė pagalba suteikiama, priėmus sprendimą:

a) Estijos Respublikoje – gynybos ministrui, išskyrus dalyvavimo karinėse operacijose atvejus, kai kompetentinga institucija yra Vyriausybė;

b) Latvijos Respublikoje – Vyriausybei;

c) Lietuvos Respublikoje – pagal nacionalinės teisės reikalavimus įsteigtoms kompetentingoms institucijoms.

4. Gavusios prašymą, Šalys greitai ir sklandžiai suteikia viena kitai tinkamas ir įmanomas karinės pagalbos priemones.

5. Siekdamas vykdyti karinės pagalbos užduotis, Šalys kartu vykdo karinio planavimo veiklą.

3 straipsnis

Karinių pajėgų statusas

Dėl vykdomos pagal šį Susitarimą veiklos personalo, esančio bet kurios iš Šalių teritorijoje, statusui taikomi NATO SOFA ir Šalių nacionalinės teisės aktų reikalavimai.

4 straipsnis

Dislokavimas ir panaudojimas

1. Kiekvienos Šalies karinių pajėgų, įskaitant jų civilių komponentą, dislokavimas ir panaudojimas priklauso remiančios Šalies kompetencijai.

2. Teikdamos karinę pagalbą pagal šį Susitarimą, Šalys atsisako reikalavimo turėti diplomatinį leidimą, leidimą dislokuoti ar panašius leidimus Šalių karinėms pajėgoms,

įskaitant civilių komponentą, judėti per nacionalines sienas. Šalių kompetentingos institucijos praneša viena kitai apie karinių pajėgų, įskaitant civilių komponentą, judėjimą.

3. Remiančios Šalies karinės pajėgos ir civilių komponentas, teikdami karinę pagalbą remiamos Šalies teritorijoje, turi tokias pat teises kaip ir remiamos Šalies karinės pajėgos ir civilių komponentas.

4. Turi būti įgyvendinamos remiamos Šalies veiksmų pradžios taisyklės ir jėgos naudojimo principai, atsižvelgiant į remiančios Šalies nacionalines išlygas, apribojimus ar suvaržymus.

5 straipsnis

Susiję susitarimai ir sutartys

Šalys gali nuspręsti sudaryti rašytinius susitarimus arba sutartis tarp Šalių atitinkamų institucijų, siekdamos įgyvendinti konkrečius sustiprinto bendradarbiavimo gynybos srityje pagal šį Susitarimą aspektus.

6 straipsnis

Informacijos apsauga

Įgyvendinant šį Susitarimą saugomai, tvarkomai, sukauptai, perduotai įslaptintai informacijai ar įslaptintai informacijai, kuria keičiamasi, taikoma Šalių sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose nustatyta tvarka ir galiojantys įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuojantys tarptautiniai teisės aktai.

7 straipsnis

Ginčų sprendimas

Visi ginčai dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo sprendžiami Šalims konsultuojantis tarpusavyje ir neperduodami spręsti jokiame nacionaliniame ar tarptautiniame teismui, tribunolui arba kitai panašiai institucijai.

8 straipsnis

Depozitaras

1. Latvijos Respublikos Vyriausybė yra šio Susitarimo depozitaras.

2. Depozitaras informuoja Šalis apie šio Susitarimo įsigaliojimo pagal šio Susitarimo 9 straipsnio 1 dalį datą; pranešimus, gautus pagal šio Susitarimo 9 straipsnio 2 dalį, ir apie pasitraukimą iš Susitarimo pagal šio Susitarimo 9 straipsnio 3 dalį.

9 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis Susitarimas įsigalioja dieną, kurią gaunamas paskutinis pranešimas, kuriuo Šalys diplomatiniais kanalais praneša depozitarui, kad įvykdyti šiam Susitarimui įsigaliooti būtini nacionalinės teisės reikalavimai.

2. Šis Susitarimas gali būti bet kuriuo metu iš dalies keičiamas Šalių rašytiniu tarpusavio sutikimu. Prašymas adresuojamas depozitarui, kuris apie kiekvieną tokį pranešimą ir jo gavimo datą diplomatiniais kanalais informuoja kitas Šalis. Tokie pakeitimai įsigalioja pagal šio Susitarimo 9 straipsnio 1 dalį.

3. Šio Susitarimo galiojimo laikotarpis neribojamas. Bet kuri Šalis gali pasitraukti iš Susitarimo atsiųsdama diplomatiniais kanalais rašytinį pranešimą depozitarui, kuris apie tokį prašymą ir jo gavimo datą diplomatiniais kanalais informuoja kitas Šalis. Pasitraukimas iš Susitarimo įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo datos, kai depozitaras gauna šį pranešimą. Tokiu atveju šis Susitarimas lieka galioti kitoms Šalims.

4. Pasitraukimo iš Susitarimo atveju šis Susitarimas taikomas tol, kol išsprendžiami visi ginčai ir reikalavimai, kilę taikant šio Susitarimo nuostatas.

5. Šio Susitarimo nuostatos nedaro poveikio nė vienos Šalies teisėms ir įsipareigojimams pagal kitus gynybos ir saugumo susitarimus, kurių šalis ji yra.

Pasirašyta 2022 m. d. vienu egzemplioriumi estų, latvių, lietuvių ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški ir deponuojami depozitaro archyvuose. Depozitaras visoms Šalims perduoda patvirtintas šio Susitarimo kopijas. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujasi tekstu anglų kalba.

Estijos Respublikos Vyriausybės vardu

Latvijos Respublikos Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu
